

ЛЮДМИЛЪ СТ. ДРИНОВЪ

Като листъ обрulenъ отъ зълъ есенникъ капна Людмилъ, почина на 24 септемврий и детската ни литература загуби младо цено дарование. Синъ на покойния Стоянъ Дриновъ, голѣмъ детски писателъ, Людмилъ, още младъ, още ученикъ продължи дѣлото на татко си и радваше малкитѣ читатели съ леки, чудно игриви стихове.

Три години той бѣше редовенъ сътрудникъ на „Свѣтулка“. Даровитъ, трудолюбивъ, скромень, единичка утеха на майка и малко сестриче, Люси оставя дълбоки спомени въ душитѣ на всички, които отблизо го познаваха.

Миръ на праха му!

ЛЖЧЪ ПРОЩАЛЕНЪ

Лжчъ прощаленъ лѣтото изпрати
Надъ поля, балкани.
Поздравъ студенъ есенъта препрати
Тжжно като лани.

Сбраха черни облаци, сърдити
Мрачно небесата.
Плахо свиха стебълца превити
Тръпнещи цвѣтята

Сви, изви се вѣтъръ пустгорянинъ
Низъ усои глухи
И подкара, сякашъ драгоманинъ,
Стадо листа сухи.

Трепна жално крѣсъкъ въ висинитѣ
И сглѣхна въ гнѣздата...
Трепна Слънчо, изгаси лжчитѣ,
Скри се въ небесата...

Людмилъ Ст. Дриновъ